

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zadru
Zadar, Dr. Franje Tuđmana 35

Poslovni broj: 10 Povrv-7/2021-21

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zadru, po sutkinji Katarini Zdunić, na prijedlog sudske savjetnice Ive Begonja Vuković, u pravnoj stvari tužitelja PPK Valpovo d.o.o., Valpovo, Antuna Branka Šimića 27, OIB: 12875096243, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu ZEC i PARTNERI d.o.o., Osijek, Kardinala A. Stepinca 4, protiv tuženika ŽITO TRGOVINA j.d.o.o., Drniš, 142. brigade 3, OIB: 38929984888, kojeg zastupa punomoćnik mr.sc. Tomislav Burić, odvjetnik u Šibeniku, Ante Starčevića 2, radi isplate, nakon glavne i javne rasprave, održane i zaključene 22. srpnja 2021. u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Ivana Bitange, odvjetnika u Odvjetničkom društvu Zekanović, Bitanga & partneri d.o.o., Zadar i zastupnika po zakonu tuženika Tomislava Aleksića uz punomoćnika, te nakon javne objave presude 25. kolovoza 2021.

p r e s u d i o j e

I. Održava na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Vojislava Vuletina iz Šibenika, Vladimira Nazora 15, poslovni broj Ovr-1070/2020 od 19. listopada 2020., u dijelu kojim se nalaže tuženiku ŽITO TRGOVINA j.d.o.o., Drniš, 142. brigade 3, OIB: 38929984888, platiti tužitelju PPK Valpovo d.o.o., Valpovo, Antuna Branka Šimića 27, OIB: 12875096243, iznos od 81.843,69 kn sa pripadajućim zateznim kamatama koje teku na iznose kako slijedi:

- na iznos od 2.563,19 kn od 21. rujna 2019.,
- na iznos od 14.508,90 kn od 21. rujna 2019.,
- na iznos od 64.771,60 kn od 28. rujna 2019.,

pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje

prethodi tekućem polugodištu za 5 postotnih poena kao i u dijelu kojim se nalaže tuženiku isplatiti tužitelju ovršni trošak u iznosu od 2.740,55 kn zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 19. listopada 2020., pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, sve u roku od 15 dana.

II. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Vojislava Vuletina iz Šibenika, Vladimira Nazora 15, poslovni broj Ovr-1070/2020 od 19. listopada 2020., u dijelu kojim se nalaže tuženiku platiti tužitelju iznos od 1.063,75 kn na ime ovršnog troška sa zateznim kamata, kao i u dijelu u kojem zatezna kamata na dosuđeni iznos ovršnog troška iz toč. I. izreke ove presude teče po većoj stopi od dosuđene; i u tom dijelu se tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

III. Utvrđuje se da ne postoji potraživanje tuženika prema tužitelju u iznosu od 120.000,00 kn.

i
r i j e š i o j e

I. Na temelju odredbe čl. 501.a Zakona o parničnom postupku, a temeljem nepravomoćnog rješenja o ovrsi javnog bilježnika Vojislava Vuletina iz Šibenika, Vladimira Nazora 15, poslovni broj Ovr-1070/2020 od 19. listopada 2020., radi osiguranja novčane tražbine tužitelja iz točke I. ove presude kao predlagatelja osiguranja prema tuženiku, kao protivniku osiguranja određuje se

p r e t h o d n a m j e r a

1. Zabranom bankama i svim drugim financijskim institucijama kod kojih se vode računi tuženika-protivnika osiguranja ŽITO TRGOVINA j.d.o.o., Drniš, 142. brigade 3, OIB: 38929984888, da isplate tuženiku-protivniku osiguranja ili trećoj osobi po nalogu tuženika-protivnika osiguranja s njegovog računa novčani iznos od 81.843,69 kn sa pripadajućim zateznim kamata, koje teku kako slijedi:

- na iznos od 2.563,19 kn od 21. rujna 2019.,
- na iznos od 14.508,90 kn od 21. rujna 2019.,
- na iznos od 64.771,60 kn od 28. rujna 2019.,

pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 5 postotnih poena, za koji je određena prethodna mjera zbog čega se nalaže Financijskoj agenciji da naloži bankama i svim drugim institucijama kod kojih se vode računi tuženika-protivnika osiguranja pod njegovim osobnim identifikacijskim brojem zabranu isplate iznosa glavnog potraživanja iz točke I. za koji je određena prethodna mjera.

2. Na temelju odredbe čl. 204. Ovršnog zakona Financijska agencija će odmah po primitku ovog rješenja obustaviti raspolaganje novčanim sredstvima tuženika-protivnika osiguranja do visine ukupnog iznosa za koji je određena ova prethodna mjera.

3. Iznos novčanih sredstava tuženika-protivnika osiguranja kod banke ili druge financijske institucije za koji je određena zabrana isplate, ne može se prenijeti s tog računa dok zabrana traje, osim namirenja osigurane tražbine.

4. Prethodna mjera iz ovog rješenja traje najduže do proteka 15 (petnaest) dana od nastupanja uvjeta za ovrhu.

II. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 11.087,00 kn na ime parničnih troškova, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je u svojstvu ovrhovoditelja 26. svibnja 2020. podnio prijedlog za ovrhu javnom bilježniku Vojislavu Vuletinu iz Šibenika, protiv tuženika kao ovršenika, radi isplate iznosa od 81.843,69 kn sa pripadajućim zateznim kamatama.

2. Na temelju prijedloga javni bilježnik je donio 19. listopada 2020. rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj Ovr-1070/2020.

3. Na rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave prigovor je pravodobno izjavio tuženik u kojem osporava potraživanje tužitelja ističući da je tuženik višekratno upozoravao tužitelja da je isporučena roba bila nekvalitetna i neuvjetna za daljnju prodaju krajnjim kupcima, čime se tuženik bavi, a među strankama da je postignut dogovor u vidu djelomičnog plaćanja i otpisa ostalog potraživanja, što tužitelj sada zanemaruje i očito neutemeljeno pokreće postupak.

4. Javni bilježnik je predmet prosljedio ovom sudu koji je rješenjem od 13. siječnja 2021. poslovni broj 10 Povrv-7/2021-2, stavio izvan snage rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave u dijelu u kojem je određena ovrha i ukinuo provedene radnje te odredio nastavak postupka kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

5. Očitujući se na prigovorne navode tuženika tužitelj pojašnjava da je tuženiku 21. kolovoza 2019. isporučio 5.250,00 kg pšeničnog krmnog brašna, koju je tuženik uredno preuzeo istog dana, a što je i potvrdio svojim potpisom na otpremnici br. 2019-142-001305. Za navedenu isporuku tužitelj da je tuženiku izdao račun broj 3432/2/1. Istog dana tužitelj da je tuženiku isporučio i 8.000,00 kg kukuruza te 1.000,00 kg merkantilne pšenice, koju je tuženik uredno preuzeo istog dana, a što je i potvrdio svojim potpisom na otpremnici br. 2019-143-001682. Za navedenu isporuku pšenice tužitelj da je tuženiku izdao račun broj 3505/2/1 koji je tuženik djelomično i platio. Navedena roba da je otpremljena zajedno sa robom za OPG Vrljević budući su kupci sa istog područja. Ukupnu količinu kupljene robe kupcima da je tužitelj utovarao na prijevoz dvama kamionima o čemu svjedoče otpremnice te vagarski listovi broj 2019-VA-006023 i 2019-VA-006025. Nadalje, tužitelj da je tuženiku 28. kolovoza 2019. isporučio 6.000,00 kg PKS za piliće A starter peletirana, 6.000,00 kg PKS smjesa za tovljene pilića, 6.000,00 kg PKS smjese za pure, 2.000,00 kg PKS grover za telad, 2.000,00 kg PKS za koze i 2.000,00 kg PKS za muzne krave, a tuženik da je navedenu

robu preuzeo istog dana što je i potvrdio svojim potpisom na Vagarskom listu broj 2019-VA-006227. Za navedenu isporuku tuženiku kao kupcu da je izdan račun broj 3755/2/1. Iako je robu nesporno zaprimio 21. i 28. kolovoza 2019. tuženik da sve do podnošenja prigovora tužitelju nikada nije pisano niti usmeno iznio bilo kakav prigovor vezano za kvalitetu isporučene robe odnosno nikada ga nije izvijestio o materijalnim nedostacima na isporučenoj robi. Sve da su na predmetnoj robi i postojali nedostaci vezani uz kvalitetu tuženik da je propustivši o tome obavijestiti tužitelja u smislu odredbe čl. 403. st. 2. i čl. 404. Zakona o obveznim odnosima izgubio sva prava s te osnove. U prilog svojih navoda tužitelj je dostavio utužene račune, otpremnice te vagarske listove, a u nastavku postupka predložio od nadležne Porezne uprave zatražiti podatak da li je tuženik koristio pravo na odbitak pretporeza po utuženim računima odnosno pozvati tuženika dostaviti isprave na temelju kojih se navedeno može utvrditi kao i provesti financijsko-knjigovodstveno vještačenje. Također tužitelj je predložio sudu radi osiguranja utužene tražbine odrediti i prethodnu mjeru, sve sukladno čl. 501.a ZPP-a.

6. Tuženik osporava navode tužitelja da do podnošenja prigovora protiv rješenja o ovrsi tužitelju nije iznio prigovor vezan za kvalitetu isporučene robe odnosno da ga nije izvijestio o materijalnim nedostacima na isporučenoj robi. Upravo suprotno, tuženik da je materijalne nedostatke predmetne robe – kukuruza i raznih pripravaka stočne hrane, koja je bila pakirana u vrećama s logom tužitelja i namijenjena daljnjoj prodaji (dakle, radi se o skrivenim nedostacima u smislu čl. 404. Zakona o obveznim odnosima), na vrijeme i uredno javio predstavnicima tužitelja s kojima je komunicirao pri narudžbi i isporuci predmetne robe te ih višekratno usmeno i pisano putem elektronske pošte o tome izvijestio. Štoviše, po traženju predstavnika tužitelja da je izvršena i djelomična uplata, a sve u iščekivanju dogovora i rješavanja nastale situacije u kojoj je tužitelj tuženiku isporučio robu sa skrivenim nedostacima, koji su bili uočeni tek kad bi krajnji kupci preuzimali robu, otvarali originalna pakiranja sa tužiteljevim deklaracijama na njima te istu reklamirali tuženiku. Ovim da je tužitelj prekršio ugovorne i zakonske odredbe čl. 404. ZOO-a, a tuženik da je sukladno pravu iz čl. 410. ZOO-a zatražio sniženje cijene što je razvidno iz e-mail korespondencije. U tom smislu tužbeni zahtjev da je neosnovan, a time i prijedlog za osiguranje. U prilog svojih navoda tuženik je dostavio komunikaciju ostvarenu između predstavnika tužitelja i tuženika putem mobilnog uređaja, a u nastavku postupka predložio je saslušanje svjedoka Igora Arambašića, Josipa Bogovića i Predraga Vrljevića kao i saslušanje zastupnika po zakonu tuženika Tomislava Aleksića.

7. Tužitelj ističe kako iz dostavljenog prijepisa korespondencije (snimke zaslona) nije vidljivo na što se ista odnosi niti se ista može povezati s isporukom robe izvršenom od strane tužitelja te da ista ne predstavlja pisanu opomenu niti dokaz koji bi u smislu odredbi ZOO-a predstavljao reklamaciju. Ističe i da je isporuku robe tužitelj izvršio u kolovozu 2019., a da je predmetna korespondencija nastala 4. prosinca 2019. pa sve i da se ista odnosi na isporučenu robu, ustraje pri tvrdnji da je tuženik, propustivši o tome obavijestiti tužitelja u smislu odredbi čl. 403. st. 2. i čl. 404. ZOO-a, izgubio sva prava s te osnove te da tužitelj kao prodavatelj više ne može odgovarati za iste.

8. Tuženik u nastavku postupka dostavlja fotografije isporučene robe iz kojih da je razvidno da se radi upravo o originalnim pakiranjima s tvrtkom tužitelja na sebi, odnosno da se radi o robi i to žitaricama odnosno kukuruzu i stočnoj hrani, koja po vrsti

odgovara onoj koju je tužitelj isporučio tuženiku, a koja je nakon otvaranja tih originalnih pakiranja imala i nedostatke. Navedeno da je u potpunosti sukladno i navodima predstavnika tužitelja iz priložene korespondencije koji govori o fumigaciji odnosno zbrinjavanju i povratu takve robe. Pored navedenog iz ove korespondencije da je razvidno i da je tužitelj dva mjeseca ranije bio obaviješten o nedostacima, da je bio pozvan i kontaktiran više puta i u više navrata jer se radilo o robi koja je isporučena u original pakiranjima samog tužitelja. Pojašnjava da je tuženik trgovac stočnom hranom koja je služila za daljnju prodaju zbog čega takva pakiranja nisu mogla biti otvarana pri primopredaji, već od strane krajnjih kupaca, a da je tuženik nakon zaprimljenih reklamacija krajnjih kupaca kontaktirao tužitelja i njegove predstavnike te ih pozivao na rješenje. Međutim, iako je od strane predstavnika tužitelja višekratno bilo obećavano da će doći po robu, da će se ta situacija riješiti pa je čak tuženik na traženje tužitelja izvršio djelomične uplate, sve to da se pokazalo kao neistinito jer se preko godinu dana ta obećanja tužitelja nisu obistinila. Tuženik da je stoga u smislu čl. 410. st. 2. ZOO-a trpio štetu i to u vidu zauzeća skladišta kojeg je imao u zakupu od treće osobe po cijeni od 5.000,00 kn mjesečno u razdoblju od godine dana. Nadalje da je trpio štetu kada je temeljem reklamacija krajnjih kupaca istima vršio zamjenu prodane robe tužitelja sa nedostacima robom drugog dobavljača slijedom čega da mu je nastala daljnja šteta u iznosu od 60.000,00 kn zbog čega ističe prigovor radi prijeboja u ukupnom iznosu od 120.000,00 kn.

9. Tužitelj ističe kako se dostavljene fotografije ni na koji način ne mogu povezati sa isporukom robe izvršenom od strane tužitelja, a tuženik da je prigovorom prijeboja kojem se tužitelj izričito protivi priznao postojanje potraživanja tužitelja dok nije dokazao osnovanost i visinu svog protupotraživanja.

10. Sud je izveo dokaz čitanjem svih isprava priloženih spisu i to: izvoda iz poslovnih knjiga (list spisa 3), računa 3432/2/1 od 22. kolovoza 2019. (list spisa 21), otpremnice broj 2019-142-001305 od 21. kolovoza 2019. (list spisa 23), računa 3505/2/1 od 22. kolovoza 2019. (list spisa 25), otpremnice broj 2019-143-001682 od 21. kolovoza 2019. (list spisa 27), računa 3506/2/1 od 21. kolovoza 2019. (list spisa 29), otpremnice broj 2019-143-001683 od 21. kolovoza 2019. (list spisa 30), vagarskog lista br. 2019-VA-006025 (list spisa 32), vagarskog lista br. 2019-VA-006023 (list spisa 34), računa broj 3755/2/1 od 28. kolovoza 2019. (list spisa 36), otpremnice broj 2019-143-001720 od 28. kolovoza 2019. (list spisa 38), vagarskog lista br. 2019-VA-006227 (list spisa 40), komunikaciju stranaka ostvarenu putem mobilnog uređaja (list spisa 49 do 50), fotografije (list spisa 56 do 59), izvod iz poslovnih knjiga tuženika (list spisa 63 do 65), dopis Porezne uprave, Područni ured Šibenik, Ispostave Knin od 18. ožujka 2021. (list spisa 66), iskaza zastupnika po zakonu tuženika Tomislava Aleksića (list spisa 81 do 82) te svjedoka Igora Arambašića (list spisa 73 do 75), Josipa Bogovića (list spisa 76 do 78) i Predraga Vrljevića (list spisa 78 do 80). Tijekom postupka tužitelj je odustao od predloženog dokaza financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem.

11. Tužbeni zahtjev je osnovan.

12. Predmet postupka jest zahtjev tužitelja usmjeren prema tuženiku radi isplate kupoprodajne cijene za prodanu robu sukladno dospjelim, a neplaćenim računima broj: 3432/2/1 od 22. kolovoza 2019., 3505/2/1 od 22. kolovoza 2019., 3506/2/1 od 22. kolovoza 2019. i računa broj 3755/2/1 od 5. rujna 2019., u iznosu od 81.843,69 kn.

13. Sukladno čl. 9. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 - dalje ZOO) sudionik u obveznom odnosu dužan je ispuniti svoju obvezu i odgovoran je za njezino ispunjenje, dok čl. 376. st. 1. ZOO-a propisuje da se ugovorom o kupoprodaji prodavatelj obvezuje predati kupcu stvar u vlasništvo, a kupac se obvezuje platiti mu cijenu.

14. Prema odredbi čl. 219. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19 - dalje ZPP) svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija dokaze i navode protivne strane.

15. Među strankama nije sporno da je su bile u poslovnom odnosu, da je tužitelj tuženiku isporučio robu iz utuženih računa koje je tuženik zaveo u svoje poslovne knjige i po njima iskoristio pravo na odbitak pretporeza kao i da utuženo potraživanje nije podmireno.

16. Tuženik se usprotivio zahtjevu tužitelja prigovorom da je isporučena roba imala materijalne nedostatke o kojima je uredno i pravodobno obavijestio tužitelja ističući svoje pravo na sniženje cijene, a da su stranke postigle dogovor u vidu djelomičnog plaćanja i otpisa ostalog potraživanja, koji tužitelj očito zanemaruje. Pored navedenog osporava postojanje samostalnog potraživanja tužitelja smatrajući da postoji i tuženikovo dospeljelo potraživanje prema tužitelju jer je s osnove isporuke robe s nedostatkom trpio štetu i to u vidu zauzeća skladišta kojeg je imao u zakupu od treće osobe po cijeni od 5.000,00 kn mjesečno u razdoblju od 12 mjeseci odnosno ukupno 60.000,00 kn kao i da je robu tužitelja sa nedostacima, koja je bila prodana krajnjim kupcima, po njihovim reklamacijama, morao zamijeniti robom drugih dobavljača čime da mu je nastala daljnja šteta u iznosu 60.000,00 kn slijedom čega izjavljuje procesno pravni prigovor - prigovor radi prijeboja u ukupnom iznosu od 120.000,00 kn.

17. Na prijedlog tužitelja, sud je od Ministarstva Financija, Porezne uprave zatražio podatak da li je tuženik koristio pravo na odbitak pretporeza po utuženim računima br. 3505/2/1 od 22. kolovoza 2019. i 3755/2/1 od 5. rujna 2019. te pozvao tuženika dostaviti isprave iz kojih se može utvrditi da je li koristio pravo na odbitak pretporeza po računu br. 3432/2/1 od 22. kolovoza 2019., budući tražbina po ovom računu ne prelazi iznos od 10.000,00 kn. Iz dopisa Ministarstva Financija, Porezne uprave, Područni ured Šibenik, Ispostava Knin, Klasa: 410-01/2021-01/152, Ur.broj: 513-07-15-02/2021-02 od 18. ožujka 2021. proizlazi da tuženik po računima 3505/2/1 i 3755/2/1 koristio pravo na odbitak pretporeza, a iz dokumentacije dostavljene po tuženiku proizlazi da je isti korišten i po računu br. 3432/2/1 od 22. kolovoza 2019.

18. Sukladno odredbi čl. 221.b ZPP-a ako tužitelj dokaže da je tuženik za tražbinu koju je tužitelj utužio na temelju vjerodostojne isprave koristio pravo na odbitak pretporeza, smatrat će se da tražbina postoji, osim ako tuženik ne dokaže protivno.

19. Kada tuženik otklanja obvezu isplate pune cijene tvrdeći da je isporučena roba imala materijalne nedostatke o kojima je pravodobno i uredno obavijestio tužitelja te se sukladno odredbi čl. 410. st. 1. toč. 3. ZOO-a pozvao na pravno na sniženje cijene kao i pravo na popravljivanje štete prema općim pravilima o odgovornosti za štetu, uključujući i štetu koju je zbog nedostatka stvari pretrpio na drugim svojim dobrima, na tuženiku je teret dokaza. Dakle, da bi kupac mogao ostvariti svoja prava predviđena

čl. 410. ZOO-a na njemu je bio teret dokaza da su prodane stvari imale materijalne nedostatke o kojima je tuženik pravodobno i uredno obavijestio prodavatelja (tužitelja) kao i da je zbog tih nedostataka pretrpio štetu na drugim svojim dobrima. Tuženik je u prilog svojih navoda dostavio materijalne dokaze - fotografije isporučene robe kao i ostvarenu korespondenciju među strankama te je predložio izvesti dokaz saslušanjem svjedoka i zastupnika po zakonu tuženika.

20. Svjedok Igor Arambašić poslovni partner obe parnične stranke u svom iskazu navodi da ga je u rujnu ili listopadu 2019. kontaktirao jako uznemiren Vrljević nakon što su kupci vratili robu i prijavio da je dio robe od ukupno isporučenih 50-ak tona napadnut grinjom i da nije dobre kvalitete. Nije mu poznato kad je točno tu robu tuženik prodao kupcu. Kako problem može biti primjerice u jednoj vreći da mu je predložio nasumično otvoriti neke druge vreće, fotografirati ih i o svemu obavijestiti direktora komercijale tužitelja Branka Srakića, a što su učinili i Vrljević i Aleksić. Isti dan da se čuo sa Srakićem, a poznato mu je i da su se čuli i Srakić i Vrljević tako da su i Vrljević ali i on istog dana o tome obavijestili tužitelja. Od tuženika da je zaprimio fotografije (identične onima predloženima mu sa lista spisa 56 do 59) na okolnost pričinjene štete. Na fotografiji (list spisa 58) da se nalazi serijski broj šarže koji glasi 382 ali da nije siguran da li je na fotografiji prikazan cijeli broj šarže. Ovaj broj da je bitan i da ga ima svaki silos u Republici Hrvatskoj, a različit je kod svake isporuke robe sve kako bi se moglo utvrditi kod koje isporuke se javila kontaminacija. Svaki silos da ima svog tehnologa i točno zna kada je roba sa određenim brojem šarže isporučena, a svaka isporučena roba da ima i uzorak pohranjen u silosu. Broj šarže da se upisuje u vagarski list, a da je bitan i pred nadležnim Državnim inspektoratom. Na isporučenu robu, pored vagarskog lista, da se upisuje i veterinarski broj, a na listu spisa 58 to da je broj HR@19114006, koji uvijek ostaje isti. Bilo koja strana da može pozvati Državni inspektorat. Svaka roba da ima svoj uzorak i sve da je dokazivo po veterinarskom broju. Grinja Koprivarka u robu da se može pojaviti i tijekom transporta, ali i u skladištu tužitelja i tuženika koji su po njegovoj ocjeni izuzetno kvalitetni. Način na koji su stranke dalje rješavale ovaj problem njemu nije poznat.

21. Svjedok Josip Bogović, djelatnik tužitelja od listopada 2019., u svom iskazu navodi da se nakon što je upoznat da tužitelj ima nenaplaćenih potraživanja po računima za isporučenu robu čiju kvalitetu je osporavao tuženik kao trgovački putnik telefonom i siječnju ili veljači 2020. čuo dva puta sa Vrljevićem koji ga je kasnije uputio na Aleksića koji je prigovarao da je isporučena roba bila puna žišaca i svega te mu je poslao fotografije kontaminiranog kukuruza. On da je obećao doći u Drniš to pogledati međutim, zbog korone, njegov posjet da je bio tek krajem svibnja 2020. kada su razgovarali o nastavku suradnje, ali robu na koju je bilo prigovora nije vidio. Nije mu poznato da li ju je tuženik u međuvremenu uništio, ali da je spominjao fumigaciju. Poznato mu je i da je tužitelj u cilju dobre poslovne suradnje izdao financijsko odobrenje u dva navrata na iznose od 5.000,00 kn. Obzirom da nije upoznat sa točnom količinom koja je bila kontaminirana nije se mogao izjasniti da li bi iznos od 10.000,00 kn financijskog odobrenja u cijelosti pokrивao štetu.

22. Saslušani Predrag Vrljević u svom iskazu navodi da su se problemi vezani za isporučenu robu u kolovozu javili u maloprodaji kad su od strane kupaca obaviješteni o nedostacima. Kupci da su im donosili robu tražeći zamjenu, a roba da je bila kontaminirana grinjama i žižicama. Odmah po dojavi kupaca da je kontaktirao Igora Arambašića obzirom da je posao sa tužiteljem išao preko njega te po njegovoj

preporuci robu tužitelja isporučenu sa nedostatkom fotografirao u skladištu i to sve poslao kako Igoru Arambašiću tako i Branku Srakiću. U prvoj fazi tužitelja da je mailom obavijestio da su imali vraćene robe u iznosu otprilike 20.000,00 kn, a koji iznos je kasnije rastao. U drugoj fazi Srakić da je telefonski tražio da se kontaminirana roba odvoji. Isporuku tužitelja da su odvojili i čekali dva mjeseca. Obzirom da se u tom razdoblju nitko od strane tužitelja nije javljao ili poslao trgovačkog putnika na mail kojim je zatraženo plaćanje tužitelju da je odgovorio kako nije problem u plaćanju već činjenici da ga nitko nije kontaktirao i da problem nije riješen. Roba da je tako stajala do ožujka 2020., kada ga je nazvao djelatnik tužitelja Josip predstavljajući se kao trgovački putnik koji je dobio u rad ovaj problem. On da mu je objasnio situaciju, a daljnje pregovore da je vodio Aleksić. Tužitelj da je po svojoj slobodnoj procijeni otpisao tuženiku dugovanje u iznosu od 10.000,00 kn dok preostalo dugovanje iznosi oko 50.000,00 kn. Obzirom da je cijelo vrijeme tužitelj obećavao da će riješiti problem da nisu zvali veterinara. Navodi i da je prodana i roba koja nije reklamirana s tim da se o samoj količini takve robe nije mogao izjasniti, ali da je te kupce tuženik zauvijek izgubio. Prema riječima Srakića tuženik da je u cijelosti izdvojio proizvod tužitelja i to u skladište koje je tuženik imao u zakupu kod treće osobe. Obzirom da tužitelj nije slao svoje ljude na teren kako bi utvrdili nedostatke, tuženik da je robu koja je do tada stajala zapakirana u originalnoj ambalaži, a otvorena isključivo za potrebe fotografija koje su dostavljene u spis, bio primoran uništiti u ljeto 2020. Nakon izvršenog uvida svjedok nije mogao povezati robu prikazanu na fotografijama sa lista spisa 56 do 59 sa priležecim utuženim računima i vagarskim listovima uz obrazloženje kako tuženiku nisu bitne oznake tužitelja prilikom preuzimanja robe već da tuženik provjerava vrstu i količinu hrane te da li je ambalaža oštećena i slično. Roba prilikom isporuke da je pregledana na uobičajeni način, a kako nije imala nikakvih oštećenja da je zapakirana u paletama spremljena u skladište. Roba da se prodaje isključivo u originalnom pakiranju isporučenom od proizvođača, a krajnji kupac također da pregleda sačuvanost ambalaže s time da robu otvara naravno nakon kupnje. Kontaminirana roba da je bila pohranjena u skladište treće osobe u zakupu, a koje je tuženik plaćao 5.000,00 kn mjesečno u periodu od 10 mjeseci. Reklamacije svojih krajnjih kupaca tuženik da je otklanjao zamjenom tužiteljeve robe sa robom drugog proizvođača, a zamijenjene robe da je bilo 50.000,00 do 60.000,00 kn.

23. U svom stranačkom iskazu zastupnik po zakonu tuženika Tomislav Aleksić navodi da je u kolovozu 2019. godine tužitelj isporučio tuženiku ukupno 50 tona robe od čega da je 20 tona bilo kontaminirano. Neki kupci da su vratili robu, a neki nisu, niti su to tražili od njih jer im takva roba nije bila potrebna. Odmah po dojavi o neispravnosti robe sa terena Vrljević da je obavijestio tužitelja i u cijelosti preuzeo komunikaciju sa njim u tom dijelu. U rješavanje problema da se uključio tek nakon što je tuženika kontaktirao novi prodajni predstavnik tužitelja Josip Bogović koji je u njihovo skladište prvi put došao krajem svibnja 2020. godine. Tom prilikom da mu nisu pokazali robu koja je bila izdvojena iz skladišta. Prema računovodstvu tuženika dugovanje prema tužitelju iznosi oko 57.000,00 kn. Tuženik nije pozivao veterinarsku inspekciju niti je pokrenuo postupak osiguranja dokaza i slično jer je držao da će u konačnici uspjeti na miran način riješiti nastali spor sa tužiteljem, a iz istog razloga da nije mijenjao podatke o odbitku pretporeza prema Poreznoj nakon što je knjižio utužene račune u svojim poslovnim knjigama dok nije znao što mu je isporučeno. Tuženik da je u nekoliko navrata uništavao kontaminiranu robu tužitelja, a posljednju turu krajem petog mjeseca 2020. godine. Tuženik da je prodao oko 30-ak tone robe tužitelja, a da se ne može izjasniti koliki bi to iznos bio u protuvrijednosti kuna, dok

vrijednost zamjenske robe koju je tuženik dao krajnjim kupcima iznosi oko 60.000,00 kn.

24. Analizirajući iskaze svjedoka kao i saslušane stranke te dovodeći ih u svezu s materijalnim dokazima koji prileže spisu sud zaključuje da su prigovori tuženika u cijelosti nedokazani, a time i neosnovani.

25. Naime, sud je izveo sve dokaze predložene po tuženiku, a iz istih proizlazi kako tuženik u konkretnom slučaju nije u uspjehom dokazao postojanje odgovornosti tužitelja kao prodavatelja zbog postojanja nedostataka prodane stvari kao ni da je sa tužiteljem imao postignut dogovor oko podmirjenja utuženog potraživanja, a kojeg dogovora se tužitelj nije pridržavao. Prije svega ističe se da ni Predrag Vrljević fotografije koje je sam sačinio i dostavio u spis (kao ni sud), nije mogao povezati sa isporukom robe čiju isplatu tužitelj potražuje u ovom postupku, a to nije sa sigurnošću mogao učiniti ni svjedok Igor Arambašić koji je poslovni partner obe parnične stranke pa sud drži da je njegov iskaz nepristran i kao takvom mu poklanja vjeru. Naime, niti tuženik ne zna točno koliko je bilo kontaminirane robe i koja je njezina vrijednost, koliko je takve robe prodao i koliko mu je od tako prodane robe vraćeno kao ni iznos vrijednosti tako vraćene robe, nije dokazao kada je tu robu prodao krajnjem kupcu, kada je od njega zaprimio reklamaciju niti je dostavio e-mail korespondenciju na koju se tijekom postupka pozivao, a na koji način bi dokazao urednu i pravodobnu obavijest o nedostacima tim više što je sukladno čl. 404. st. 1. ZOO-a, obzirom se radi o trgovačkom ugovoru, o takvom nedostatku koji se nije mogao otkriti uobičajenim pregledom prilikom preuzimanja stvari, pod prijetnjom gubitka prava, bio dužan obavijestiti odmah. Uredna obavijest o nedostatku stvari sukladno čl. 406. st. 1. ZOO-a podrazumijeva da istom kupac potanje opiše nedostatak i pozove prodavatelja da pregleda stvar. Nadalje, tuženik ničim nije dokazao koju količinu kontaminirane robe tužitelja je zamijenio krajnjim kupcima robom drugog proizvođača/dobavljača, a niti da mu je pričinjena šteta izdvojenim čuvanjem kontaminirane robe u skladištu treće osobe, koju je plaćao deset mjeseci, a koju potražuje za razdoblje od godine dana. Na ove okolnosti tužitelj nije dostavio niti jedan materijalni dokaz niti je predložio izvođenje adekvatnih dokaza, a sud ove odlučne činjenice nije mogao utvrditi temeljem priležećih fotografija zatim (neodređene) preslike snimke zaslona koja se ni na koji način ne može dovesti u svezu s isporukom utužene robe kao i iskaza članova društva koji su prije svega također u bitnom neodređeni i ne provjerljivi, a usmjereni uspjehu u sporu zbog čega im sud nije mogao pokloniti vjeru.

26. Visinu tužbenog zahtjeva tužitelj je dokazao dostavljenim računima koji u cijelosti odgovaraju prvotno dostavljenom izvodu iz poslovnih knjiga tužitelja i koje je tuženik uredno knjižio u svojim poslovnim knjigama, a ako tuženik tvrdi drugačije na njemu je teret dokaza međutim, tuženik je osporavajući visinu tužbenog zahtjeva dostavio jedino izvod iz poslovnih knjiga odnosno jednostranu ispravu koja sadrži podatke koje je sam unio. Kako tuženik ničim nije dokazao svoje prigovorne navode kao ni da je podmirio ovako utuženo dugovanje sud je uz primjenu naprijed citiranih materijalnih odredbi tužbeni zahtjev ocijenio kao osnovan u dijelu kojim se nalaže tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 81.842,69 kn na ime glavnice. Platni nalog je održan na snazi i u dijelu kojim je tuženiku naloženo platiti tužitelju i zatezne kamate koje na svaki pojedini iznos teku od slijedećeg dana nakon dana dospijeca, a sama odluka o zateznim kamatama donesena je sukladno čl. 29. st. 1. i 2. ZOO-a zbog čega je odlučeno kao u točki I. izreke ove presude.

27. U odnosu na dio platnog naloga kojim je tuženiku naloženo podmiriti tužitelju trošak ovršnog postupka u ukupnom iznosu od 3.804,30 kn, od čega iznos od 2.798,05 kn kao nastali trošak te iznos od 1.006,25 kn kao predvidivi trošak, tužitelju je priznat trošak nagrade javnog bilježnika u iznosu od 1.460,55 kn prema čl. 6. Pravilnika o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku (Narodne novine broj: 8/11 i 114/12) sa PDV-om od 25%, kao i javnobilježnički trošak dostave u iznosu od 30,00 kn sukladno čl. 4. i 5. Pravilnika prema kojim odredbama javni bilježnik neposredno od ovrhovoditelja naplaćuje pripadajuću mu nagradu i naknadu troškova, a ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti od javnog bilježnika postupanje po njegovom prijedlogu sve dok ne podmiri javnobilježničku nagradu i troškove te čl. 37. Pravilnika o privremenoj javnobilježničkoj tarifi (Narodne novine broj: 115/12 i 120/15) prema kojoj javni bilježnik ima pravo na naknadu troškova dostave pismena; pa je za tužitelja očigledno navedeni trošak i nastao. Nadalje, tužitelju je valjalo priznati sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj: 142/2012, 103/2014, 118/2014, 107/2015- dalje Tarifa), a prema Tbr. 11. t. 1. i trošak sastava ovršnog prijedloga u iznosu od 2.500,00 kn. Dakle, ukupno je tužitelju na ime ovršnog troška priznat iznos od 2.740,55 kn.

28. Tužitelju nije priznat zatraženi PDV na trošak javnobilježničke dostave u iznosu od 7,50 kn jer se na materijalni trošak ne obračunava PDV kao ni materijalni trošak tužitelja koji uvećan za PDV iznosi 50,00 kn obzirom tužitelj nije dokazao da mu je i nastao u tako zatraženom iznosu. Tužitelju nadalje nije priznat ni predvidivi trošak (1.006,25 kn) obzirom da je tuženik pravodobno podnio prigovor protiv rješenja o ovrsi pa tužitelju takav trošak i nije mogao nastati, kao ni dio zahtjeva za zateznu kamatu koja bi na dosuđeni iznos ovršnog troška iz toč. I. izreke ove presude tekla po većoj stopi od dosuđene obzirom se radi o trošku nastalom isključivo kao posljedicu vođenja spora među strankama zbog čega je za razliku tužbeni zahtjev odbijen i platni nalog ukinut.

29. Nadalje, u odnosu na zahtjev tužitelja za određivanjem prethodne mjere (koji je zatražen u odnosu na spornu tražbinu) navodi se da je odredbom čl. 501.a ZPP-a propisano da će u postupku pred trgovačkim sudovima koji se vode povodom prigovora protiv platnog naloga na temelju vjerodostojne isprave ili rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, sud najkasnije do zaključenja glavne rasprave na prijedlog tužitelja, neovisno o uvjetima za određivanje prethodne mjere, odrediti zabranu banci da tuženiku ili trećoj osobi, po nalogu tuženika, isplati s njegova računa novčani iznos za koji je određena prethodna mjera, u pravilu iznos sporne tražbine, ako iz navoda u prigovoru i spisu priloženih isprava proizlazi veća vjerojatnost da tuženik uspije u sporu.

Iz navedene zakonske odredbe proizlazi da sud može odrediti mjeru osiguranja ako su kumulativno ispunjene sljedeće pretpostavke:

a) ako se spor o osnovanosti tužbenog zahtjeva vodi povodom prigovora protiv platnog naloga na temelju vjerodostojne isprave ili rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave i

b) ako je tužitelj do zaključenja glavne rasprave podnio prijedlog da se odredi zabrana banci da tuženiku ili trećoj osobi po nalogu tuženika, isplati s njegova računa novčani iznos za koji je određena prethodna mjera, osim ako iz navoda u prigovoru i spisu priloženih isprava proizlazi veća vjerojatnost da tuženik uspije u sporu.

30. U konkretnom slučaju nije sporno da su se ispunile pretpostavke za podnošenje prijedloga za određivanje prethodne mjere na temelju odredbe čl. 501.a ZPP-a jer je tuženik protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika podnio prigovor, a da bi sud odredio navedenu mjeru osiguranja potrebno je da iz navoda prigovora i spisu priloženih isprava ne proizlazi veća vjerojatnost da tuženik uspije u sporu. Iz činjenice da je sud prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja jasno je kako iz navoda u prigovoru i isprava u spisu ne proizlazi veća vjerojatnost da tuženik uspije u ovom sporu, a iz čega proizlazi da su ostvarene pretpostavke za određivanje prethodne mjere propisane odredbom čl. 501.a ZPP-a, pa je odlučeno kao u toč. I. izreke rješenja. Napominje se, a budući je prijedlog za osiguranje podnesen do zaključenja glavne rasprave, a sud je prethodnu mjeru odredio nakon zaključenja glavne rasprave, da se u konkretnom slučaju ima na odgovarajući način primijeniti odredba čl. 337. st. 2. Ovršnog zakona (Narodne novine broj: 112/12, 25/13, 93/14, 73/17) kojom je propisano da vrijeme za koje se prethodna mjera određuje može trajati najduže do proteka 15 (petnaest) dana nakon nastupanja uvjeta za ovrhu. S obzirom da još nisu nastupili uvjeti za ovrhu, to se predložena prethodna mjera još uvijek mogla odrediti, a sve kako tužitelj ne bi bio onemogućen u ostvarivanju prava na osiguranje određivanjem prethodne mjere koju je pravovremeno predložio.

31. Odluka o parničnim troškovima temelji se na odredbama čl. 154. st. 1., 155. i 164. ZPP-a, pa je tužitelju, obzirom na vrijednost predmeta spora, te obzirom na postignuti uspjeh u parnici trebalo kao osnovan priznati zatraženi trošak i to: za sastav podnesaka od 28. siječnja 2021., 26. travnja 2021. i 28. svibnja 2021. u iznosima od po 1.000,00 kn svaki, sukladno Tbr. 8. toč. 1. Tarife, za sastav prijedloga za osiguranje u iznosu od 1.000,00 kn, sukladno Tbr. 11. toč. 1. Tarife, za pristup na ročišta održana 11. ožujka 2021., 20. svibnja 2021. i 22. srpnja 2021. u iznosima od po 1.000,00 kn svaki, sukladno Tbr. 9. toč. 1. Tarife, što sve uvećano za PDV, sukladno Tbr. 42. Tarife iznosi ukupno 7.750,00 kn, a kojem iznosu valja nadodati i trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 1.168,50 kn te pristojbi na prijedlog i rješenje o osiguranju, svako u iznosu od po 584,25 kn, sve sukladno čl. 7. st. 3. Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine broj: 118/2018) i Tbr. 1. st. 2. i Tbr. 2. st. 1. i 5. Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi (Narodne novine broj: 53/2019); što sveukupno iznosi 11.087,00 kn. O ovršnim troškovima kao i materijalnom trošku tužitelja sud je odlučio u okviru platnog naloga.

U Zadru 25. kolovoza 2021.

Sudska savjetnica
Iva Begonja Vuković

Sutkinja
Katarina Zdunić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove odluke dopuštena je žalba.

Stranci koja je pristupila na ročište za objavu, rok za žalbu teče od dana tog ročišta; stranci koja nije pristupila na ročište za objavu presude, a o njemu je uredno

obaviještena, rok za žalbu teče od dana tog ročišta dok stranci koja nije pristupila na ročište za objavu presude, a o njemu nije uredno obaviještena, rok za žalbu teče od dana dostave pisanog opravka presude.

Rok za žalbu je 15 dana.

Žalba se dostavlja u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke u postupku ovom sudu za Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

DNA:

- tužitelju po punomoćnicima uz poziv za plaćanje sudske pristojbe na presudu, prijedlog i rješenje za osiguranje u iznosu od ukupno 2.337,00 kn (za presudu 1.168,50 kn + za prijedlog i rješenje za osiguranje svako po 584,25 kn)
- tuženiku po punomoćniku,
- FINA-i radi postupanja po točki I. rješenja (prethodnoj mjeri) u vezi sa točkom I. presude,
- u spis.

Broj zapisa: **eb2fe-d6d6f**

Kontrolni broj: **0f03d-a5f80-5c52c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=KATARINA ZDUNIĆ, L=ZADAR, O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.